

Tótsóvári m. kir. erdőhivatal (1915. jul. 9.):

Keczerpekléni erdőgondnokság magyarbódi rakodón, 616 m^3 tölgyhaszonfa, kéreg nélkül à 30·03 K, tóár 20·57 K.

Kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság (1915. jul. 20.):

A hidegszamosi rakodón 6382 m^3 fenyőrönk és 363 m^3 bárdolt épületfa à 5·45 K.

Bustyaházai m. kir. erdőhivatal (1915. jul. 26.):

A németmokrai, királymezői felső és bruszturai erdőgondnokságban 1913-évben termelt, s még eladatlan 12.000 m^3 -ből 9000 m^3 kelt el 18·19—19·15 K egységáron (felülfizetés + 0·5 és + 5·7% között), tóár 11·19—12·15 K.

Besztercebányai m. kir. erdőigazgatóság mihálytelki erdőgondnokság rakodóira szállított fenyőhaszonfa 14 csoportban.

Középátmérő 12—20 cm m^3 -e à 16·64 K (+ 22%) tóár 14·61 K.

Középátmérő 21—25 cm m^3 -e à 18·07 K (+ 22·6%), tóár 15·91 K.

Középátmérő 12—25 cm m^3 -e à 15·5—17·42 K (felülfizetés 13·5—19·4%) tóár 8·55—15·31 K.

Középátmérő 26 és több cm , m^3 -ként 17·59—20·17 K (felülfizetés 13·5—23·7%), tóár 14·06—18·05 K.

KÜLÖNFÉLÉK.

Halálozás. *Reithofer* Ferencz uradalmi erdész (gr. Bethlen Pál uradalmában), az Országos Erdészeti Egyesület rendes tagja, folyó évi július hó 24-én, hosszas szenvedés után Bethlenben elhunyt. Béke hamvaira!

Hadbavonult erdőtisztek. *Erősdy* Bálint m. kir. főerdőmérnök, honvédfőhadnagy, aki eddig helyi szolgálatot teljesített, július 1-től az északi harctéren küzd.

Jaczó András m. kir. segéderdőmérnök, honvédhadnagy, mult évi november hó óta orosz fogságban van (Irkutsk).

Seemayer Bódog, a szerdahelyi járási erdőgondnokság vezetője, mint önként jelentkező bevonult.

Egyéb személyi hírek. A Bethlen-főiskolánál a bevonulások következtében beállott tanárihiányra való tekintettel *Szücs* Elemér, a főiskola főerdésze és *Belházy* Gyula nagyenyedi városi főerdész két tanszék ellátását vállalták magukra.

Lombtakarmánygyűjtés, kopárfásítás. A háborúval kapcsolatosan több ehhez fűződő szükséglet biztosítása érdekében törtek intézkedések az erdészet terén is. Így a közlélmzés lehető biztosítása végett a kormány rendeletileg figyelmeztette az erdőbirtokosokat, hogy az erdei tisztások s egyéb termékeny területek bevetése s az arra alkalmas vágásterületek mezőgazdasági köztelhasználat utján való kezelése iránt, a hadvezetőség érdekeire való tekintettel pedig a cserzőanyagszükséglet biztosítása végett is rendkívüli felhasználásokat kérelmezhetnek. Érdekes azonban, hogy Borsod, Gömör, Heves megyékben sem egyik, sem másik irányban egyetlen egy birtokos sem használta fel az alkalmat. S mert nem tehető fel, hogy e nagy kiterjedésű erdők birtokosai között tényleg egy sincsen, aki a mai napok amugy is szűkös pénzviszonyai mellett ne iparkodott volna az alkalom felhasználásával napi megélhetésén könnyíteni, sőt esetleg jövedelemhez is jutni, az érdeklődés hiánya valószínűleg csak abban az irányban kereshető, hogy az erdőbirtokosok egyrészt ezen figyelmeztető rendelkezésekről kissé későn szereztek tudomást, főképen pedig abban, hogy nem rendelkeztek kellő munkaerővel. A férfiak majdnem mind bevonultak s a tavaszi munkálatoknál mindenfelé csak öregek, asszonyok s gyerekek szántogattak s vetettek. Így a mezőgazdasági területek is alig voltak megművelhetők s bizony senkinek sem jutott eszébe, hogy erdei talajokon is dolgozzék.

A cserkéregtermelést illetőleg pedig a buzdító felhívásra érdekes feleletet adott egy gyöngyösi nagy fa- és cserkéregtermelő.

„Hiszen igaz — írja —, hogy szép árakat lehetne cserért elérni, de fuvaros és munkaerő nélkül nem lehet árut a piacra hozni. Nálunk egy napszámos 8—9 koronát is követel. Fuvaros nincsen, mert lovainkat elvitték. A cserkéregtermelésnél vizmentes ponyvákra van szükség. Rendes időben 33 fillért fizettünk naponként egy ponyváért, most 1 korona 60 fillér a kölcsöndij egy napra! Spárgának, kötélnek az ára ötszörös. De mégis a legnagyobb akadály, hogy fuvar és munkaerő nincsen.“

Ilyen volt tehát a gazdasági munka és a kéregtermelés állapota. Most pedig hallani lehet, hogy erdős vidékeken kevés a széna s még a megmaradt állatállomány téli takarmányozása sincsen eddig biztosítva. Ezen mindenesetre fontos szükséglet kielégítésének

kérdése vezet a gondolathoz, hogy azt lombtakarmány gyűjtése útján kellene megoldani. Erdei fiatalosaink nagy része tele van mindenféle, lombtakarmánynak nagyon is alkalmas gyommal. Ez egyszersmind jó alkalom is lenne, hogy e gyomoktól a vágások s fiatalosok megszabadíttassanak. Fel kellene reá hívni a közfigyelmet *még idejében*.

E rettenetes háboru nemcsak mérhetlen lelki szenvedésekkel, de igen sok anyagi károsítással is kapcsolatos. Ha tehát valami vonatkozásban bármily csekély hasznot is nyújthatna, ennek alkalmát nem szabad elszalasztani.

Itt vannak például a régi mulasztás sok bünei: a nagy terjedelmű erdősítesi hátralékok, irtások s a természeti csapásokkal fenyegető kopárok, különösen a nép, a birtokosságok nevéen állók. A nagyobb terjedelmű, veszélyesebb, elkopárosodott területeket, a rendelkezésre álló hadifoglyokkal már *most ősszel* be kellene fásíttatni.

Az eddigi tapasztalatok szerint az orosz hadifoglyok komoly, meghízható és igen szorgalmas mezőgazdasági munkásoknak bizonyultak, tehát az említett célra is minden bizonynyal hasznot hajtónak lehetne őket felhasználni.

Ezen munkálatok végrehajtásával, a háborus viszonyok okozta tétlenség nyomán, a csemetekertekben innen-onnan már megvénülő csemetéket is értékesíteni lehetne. Elképzelhető, hogy erdősíteseket, fásításokat ezekben a rettenetes időkben józan ész és lelkiismeret nem kényszeríthet a népre, mert hiszen a még itthonmaradt pár öreg ember, asszony s gyermek az elsősorban fontos közéletmezés munkáját is alig-alig képes ellátni. A csemetekerti készletek

500 év óta gyógyítanak csuizt, köszvényt, ischiast stb.

Trencsénteplicz

radioaktiv kénes hőforrásai és iszapfürdői. Szállodák fürdőkkel egybeépítve, azéri egész éven át nyitva. Hidegvizgyógyintézet. Diétetikus konyha. *Uj fürdők. Uj szállodák. Uj iszapfürdők.* Házikurához: Kénes iszap- és vizszétküldés.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai és azok hozzátartozói a június 15-től szeptember 1-ig terjedő idő kivételével napi 8 koronáért szobát, ellátást, fürdő- vagy iszapkezelést kapnak. Aki ezt a kedvezményt nem veszi igénybe, de a fürdőigazgatóság házaiban lakik, a lakásnál és fürdőknél 50% kedvezményt élvez. Iszapszétküldésnél 10%.

tehát ismét csak megmaradnak s mire használatba lesznek vehetők, bizony már alighanem tulkorosakká válnak s elvesz a termelésükre fordított idő és költség. Az említett fásítással ezek meg lennének menthetőek.

De harmadik indok is sürgeti a szóban levő munkálatokat. Az állatállomány t. i. mindenfelé $\frac{1}{3}$, talán $\frac{1}{4}$ -ére fog a háboru végével leapadni. Így a legelőhiányt nem fogja a nép érezni s nem lesz oka a már újra fásított területek ellen sem zugolódni. *)

Craus Géza Aladár.

A házigomba fellépése távirópóznákon. A Centralbl. f. d. ges. Forstwesen m. é. 7—8. füzetében Havelik Károly dr. érdekes megfigyeléseket közöl a házigombának távirópóznákon való fellépéséről. A közlemény lényegét a következőkben foglaljuk össze.

Már a mult század 80-as éveiben Morvaországban azt tapasztalták, hogy egyes helyeken a rézgáliczczal telített távirópóznák feltűnően gyorsan, 2—5 év alatt földalatti részükben elkorhadtak. A korhadást a házigomba (*Merulius lacrymans*) okozta. A szerző azt az érdekes megfigyelést tette, hogy a házigomba kizárólag az *A*-alaku (egymáshoz támasztott, kettős) póznákat támadja meg, míg az egyes és a *H*-alakuan kapcsolt kettős póznák mentesek voltak a házigomba károsításától. Utóbbiakat csak a Lenzites-fajok támadják meg s okoznak lassu korhadást, mely mellett a póznák 18—24 évig hasznavehetőek.

Annak az oka, hogy éppen az *A*-alaku kettős póznák esnek a házigombának áldozatul, abban keresendő, hogy az *A*-póznák elhelyezése végett nagy, 2 m^3 -nyi gödröt ásának, amelyet azután nem tömnek be oly szilárdan, mint az egyszerű vagy a *H*-alaku póznák mellett, mert az *A*-póznák önmagukban véve is igen állékonyak s így a föld erős letaposására állékonyság szempontjából nincs oly nagy szükség, mint a többi alaknál. A kellően le nem taposott földbe annyi levegő és nedvesség jut, amennyi a

---

*) A foglyoknak a kopárfásítás körül való foglalkoztatása már komoly mérlegelés tárgya volt. Sajnos, állami erdészetünk itt tekintetbe jövő ágazatának s különösen a kopárfásítási munkák jelen szervezete, ezenfelül azonban a tisztis és altisztis karban a behívások következtében beállott hiányok mellett kevés a remény, hogy ez a különben életrevaló javaslat megvalósuljon. *Szerk.*

házigomba fejlődéséhez szükséges, míg a teljesen tömöttre taposott földben a fejlődés eme feltételei hiányzanak. A házigomba pusztítása kívülről halad befelé.

Minthogy a nagyon állékony A-póznák mellözése bajos, a póznák jobb telítésével kell a bajon segíteni. Kátrányolajjal, szublimáttal vagy horganyfluoriddal telített póznák a házigombának ellentállanak. A fa belsejét lassan pusztító Lenzites-fajok ellen a rézgálicz és horganychloriddal való telítés teljesen elégséges.

A vágvölgyi erdei vasut építése, amely a Feketevág völgyét hivatott a faforgalomnak megnyitni, a háborus viszonyok daczára folyamatban van. Kiépítése igen jelentékeny kincstári erdőbirtokok fakelendőségi viszonyait fogja kedvezően befolyásolni s az eddigi tutajozás helyett a vasuti szállítás lép életbe. Ez természetesen nem

PÖSTYÉN

A HÁBORU DACZÁRA

NYITVA

Az összes FÜRDŐK,
az összes SZÁLLÓK

teljes üzemben. Normális
vasuti forgalom (Budapest-
ről 3¹/₄ óra közvetlen gyors-
vonattal). * * * * *

Egyesületünk tagjai az
eddig kedvezmények-
ben most is részesülnek.

zárja ki, hogy a vasuton az egyesült Vághoz szállított szálfá ott tutajba köttessék és onnan már az olcsóbb s ezen a szakaszon már kellően megbizható vizi uton haladjon tovább a dunamenti fa-piaczokra.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

HIRDETMÉNY.

(Az erdőöri és vadöri vizsgák tárgyában.)

104678/1915/I/A/3. szám. — Az erdőöri és vadöri szakvizsgák az 1915. évben október hó 18-án s az erre következő napokon Budapesten, Pozsonyban, Beszterczebányán, Miskolczon, Kassán, Máramarosszigeten, Kolozsvárt, Brassóban, Nagyszebenben, Temesvárott, Pécssett és Szombathelyen fognak megtartatni.

Felhivatnak mindazok, akik az erdőöri, vagy vadöri szakvizsgát letenni óhajtják, hogy az ehhez szükséges engedély iránt kellően felszerelt kérvényüket 1915. évi szeptember hó 30-ig ahhoz a kir. erdőfelügyelőséghez nyujtsák be, amelynek székhelyén vizsgát tenni kívánnak.

Budapest, 1915. évi julius hó 29-én.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK AZ ERDÉSZETI SZOLGÁLAT KÖRÉBŐL.

(Kérjük az uradalmak t. vezetőségeit, hogy erdőtisztii létszámukban be-álló változásokról bennünket levelező-lapon ertesíteni sziveskedjenek.)

A m. kir. földmivelésügyi miniszter Cseh Pál m. kir. erdőtanácsost, sok éven át teljesített hű és hasznos szolgálatainak elismerése mellett, saját kérelmére végleges nyugalomba helyezte.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter véglegesen megbizta Kallivoda Andor m. kir. erdőtanácsost a beszterczei m. kir. erdőigazgatóság és a beszterczei m. kir. állami erdőhivatal vezetésével, Eránosz Antal János kir. erdőfelügyelőt pedig továbbra is megbizta a budapesti kir. erdőfelügyelőség vezetésével, továbbá áthelyezte Kiss Ernő m. kir. erdőtanácsost Marosvásárhelyre, Incze Manó m. kir. erdőtanácsost pedig Segesvárra hivatalfőnöknöknek és Orbán József m. kir. segéd-erdőmérnököt Erzsébetvárosra erdőgondnoknak.

*

A m. kir. földmivelésügyi miniszter áthelyezte Ujfalussy Mihály m. kir. erdőtanácsost Sátoraljajhelyről Ujvidékre.

